

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 5Csp/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119245873
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Prčová
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2022:6119245873.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca, sudkyňou JUDr. Luciou Prčovou, v právnej veci žalobcu R Colletors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 50 094 297, právne zast. Advokátska kancelária RELEVANS, s.r.o. so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava proti žalovanej L. Z., S.. XX.XX.XXXX, N. M. P. XX, v konaní o zaplatenie 13 810,75 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania žalovanej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou upomínaciu súdu - Okresnému súdu v Banskej Bystrici dňa 07.03.2019 a postúpenému tunajšiemu súdu dňa 14.08.2019 domáhal, aby súd uložil žalovaným L. Z. a X. V. povinnosť spoločne a nerozdielne mu zaplatiť sumu 13 810,75 €, spolu s úrokom vo výške 5,05 % ročne zo sumy 12 879,65 € od 19.03.2016 do zaplatenia titulom nesplatennej časti úveru z úverovej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými. V odôvodnení žaloby uviedol, že právny predchodca žalobcu so žalovanými uzavrel zmluvu o úvere č. 0889933084, na základe ktorej im poskytol peňažné prostriedky vo výške 13 000,- €. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky právného predchodcu žalobcu pre spotrebiteľské úvery. Žalované sa v zmluve zaviazali vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalované úver riadne a včas nesplácali. V zmysle obchodných podmienok v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, právny predchodca žalobcu žalované upozornil na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Nakoľko žalované na upozornenie nereagovali, vyhlásil právny predchodca žalobcu, úver za predčasne splatný dňa 14.03.2016. Po vyhlásení predčasnej splatnosti vykonali žalované úhradu vo výške 36,56 € a to dňa 18.03.2016. Uviedol ďalej, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018, Poštová banka, a.s. ako postupca postúpila okrem iného aj pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č. 0889933084 na žalobcu ako postupníka.

2. Žalobca uplatnený nárok špecifikoval tak, že tento pozostáva z dlžnej istiny vo výške 12 879,65 €, vyčísleného úroku z istiny vo výške 879,- € (jedná sa o súčet dlžného zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), poplatkov vo výške 44,95 € a vyčísleného zákonného úroku z omeškania vo výške 17,15 € od momentu zosplatenia úveru do zaplatenia poslednej úhrady zo strany žalovanej. Ďalej si žalobca uplatnil úrok z omeškania v zákonnej výške 5,05 % ročne zo sumy dlžnej istiny 12 879,65 € od 19.03.2016 do zaplatenia.

3. Žalobca k žalobe pripojil zmluvu o úvere, aktuálny stav úveru ku dňu 28.09.2018, predžalobnú výzvu adresovanú žalovanej a spoludlžníčke X. V., zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1/2018 uzavretú medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, výzvu na splatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 16.02.2016, poštový hárok k výzve a výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 14.03.2016 a poštový hárok k výzve.

4. Okresný súd Banská Bystrica - upomínací súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 09.05.2019. Platobný rozkaz nadobudol dňa 13.07.2019 právoplatnosť voči pôvodne žalovanej v rade 2/ X. V.. Vo vzťahu k žalovanej v rade 1/, L. Z., platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, nakoľko sa jej ho nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Preto Okresný súd Banská Bystrica vec vo vzťahu k tejto žalovanej postúpil tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému na ďalšie konanie.

5. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 19.11.2020, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol. Urobil tak z dôvodu nedostatku aktívnej právnej legitímácie žalobcu v konaní, keďže preskúmaním zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorou mal žalobca nadobudnúť pohľadávku od svojho právneho predchodcu - Poštovej banky, a. s. zistil, že táto je absolútne neplatná pre rozpor so zákonom. Pokiaľ sa jedná o postúpenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, museli byť podľa právneho názoru súdu prvej inštancie v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok (06.08.2018) okrem základných zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky vyplývajúcich z § 524 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, zároveň splnené aj podmienky vyplývajúce z § 17 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia. Jednou z podmienok vyplývajúcich z uvedeného ustanovenia je, že pohľadávka sa môže postúpiť len po konečnom termíne splatnosti alebo ak sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. K postúpeniu pohľadávky na žalobcu podľa súdu prvej inštancie nedošlo po termíne konečnej splatnosti úveru, ktorý bol podľa zmluvy dohodnutý na 20.06.2024. Zároveň sa podľa názoru súdu zmluvou nepostupovala pohľadávka, ktorá by sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti. Na základe právneho posúdenia zisteného skutkového stavu veci mal súd totiž za to, že Poštová banka, a. s. nebola oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a to z dôvodu, že pri uzavretí zmluvy o úvere neposúdila s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej (žalovaných) splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch). Preto nebola oprávnená vyžadovať od spotrebiteľa - žalovanej jednorazové splatenie úveru (§ 11 ods. 2 veta prvá).

6. Podľa názoru súdu prvej inštancie vysloveného vo svojom prvom rozhodnutí vo veci samej, s ohľadom na obsah zmysel ust. § 7 ods.1, § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch), ktorý je potrebné vykladať v súlade s výkladom čl. 8 ods. 1, 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušené smernice 87/102/EHS (ďalej aj Smernica), nakoľko vyššie uvedeným zákonnými ustanoveniami boli do právneho poriadku SR implementovaný práva čl. 8 ods. 1,2 smernice a s poukazom na výklad predmetného článku uskutočnený v citovaných rozsudkoch Súdneho dvora Európskej únie, je potrebné povinnosť veriteľa pred poskytnutím úveru s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver potrebné vykladať tak, že táto nie je obmedzená len na vykonanie šetrení a zistení ohľadne tejto schopnosti, ale je povinnosťou veriteľa získať výsledky aj správne, v súlade s cieľom a účelom § 7 ods. 1 ZSÚ vyhodnotiť. Súd dôvodil, že cieľom povinnosti s odbornou starostlivosťou skúmať bonitu spotrebiteľa je, aby sa úvery neposkytovali nebonitným spotrebiteľom v situácii, keď je zrejmé, že úver nebudú mať z čoho splatiť a poskytnutím úveru sa len prehĺbi ich už aj tak existujúce zadlženie, prípadne sa dostanú do stavu hmotnej núdze. Preto, ak veriteľ zistí, že bonita klienta s ohľadom na vyššie uvedené nie je dostatočná a úver napriek tomu poskytne, vystavuje sa riziku sankcií vyplývajúcich z § 11 ods. 2 veta druhá Zákona o spotrebiteľských úveroch. Veriteľ pri skúmaní schopnosti dlžníka splácať úver koná s odbornou starostlivosťou len vtedy, ak má zabezpečený dostatok informácií o finančnej a materiálnej situácii dlžníka, jeho príjmov a výdavkoch, prípadne jeho iných osobných pomeroch, ktoré majú vplyv na schopnosť dlžníka úver splácať (napr. existencia vyživovacích povinností) a to nielen od samotného dlžníka, ale aj z externých zdrojov, resp. informácie získané od dlžníka verifikuje (napr. potvrdenie od zamestnávateľa, potvrdenie zo Sociálnej poisťovne, výpis z bankového účtu, z ktorého bude vyplývať, že dlžník má trvalejší a pravidelný príjem v ním tvrdenej výške a pod.). Takto získané informácie je veriteľ povinný náležite vyhodnotiť tak, aby sa v prípade poskytnutia úveru dlžník jeho splácaním nedostal do situácie, kedy bude ohrozená možnosť na dostatočnej úrovni zabezpečovať jeho základné životné potreby.

7. Podľa názoru súdu prvej inštancie Poštová banka, a. s. pri posúdení bonity dlžníčky a spoludlžníčky úveru, úver splácať vychádzala z takých zistení ohľadne ich majetkových pomerov, podľa ktorých: výška čistého mesačného príjmu dlžníčky L. Z. bola 370 €, počet ňou vyživovaných detí - 0, mesačné splátky dlžníčky z iných úverov a pôžičiek boli vo výške 80,- €. Výška čistého mesačného príjmu spoludlžníčky X. V. bola 450,- €, počet ňou vyživovaných detí - 0, mesačné splátky iných úverov a pôžičiek vo výške 110,- €. Všetky z uvedených informácií boli získané výlučne od dlžníčok. Z tvrdení žalobcu ani vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by veriteľ tieto informácie akýmkoľvek spôsobom overil. Súd prvej inštancie mal za to, že napriek tomu, že v zmysle § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch boli dlžníčky povinné poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje o výške svojho príjmu, bol veriteľ povinný poskytnuté informácie verifikovať z externých zdrojov alebo listín predložených dlžníčkami, preukazujúcimi pravdivosť ich tvrdení. Informácie poskytnuté dlžníčkami neobsahovali údaje o bežných mesačných výdavkoch dlžníčok na zabezpečenie ich potrieb, napríklad bývania, hoci tieto boli objektívne zistiteľné. Nie je zrejmé, aké mesačné výdavky dlžníčok veriteľ pri posúdení bonity dlžníčok zohľadnil a či nejaké mesačné výdavky vôbec zohľadnil. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že žalobca vykonal lustrácie dlžníčok v registroch dlžníkov, čo podľa názoru súdu bolo tiež jeho povinnosťou v zmysle § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pri vyhodnotení získaných informácií o výške mesačných príjmov a výdavkov bol veriteľ podľa súdu prvej inštancie povinný zohľadniť skutočnosť, že dlžníčka aj spoludlžníčka už splácali iné úvery a to minimálne v nimi uvedenej výške 80,- € a 110,- €. Tým sa čistý mesačný príjem dlžníčky - žalovanej, znížil na sumu 290,- € mesačne a u spoludlžníčky na sumu 340,- € mesačne. Aj v prípade, ak by veriteľ pri zohľadňovaní mesačných výdavkov dlžníčok vychádzal len z paušálnej sumy životného minima na plnoletú dospelú samostatne žijúcu osobu, ktorá k 03.06.2015 predstavovala 198, 09 € (Zák. č. 601/2003 z. z. o životnom minime), nemohol vyhodnotiť, že dlžníčky sú čo aj spoločnými silami schopné splácať mesačnú splátku úveru. pri porovnaní príjmov a výdavkov by totiž zostali v predĺžení 2,48 € mesačne. Na strane príjmov 290,- € + 340,- € = 630,- € a na strane výdavkov 198,09 € + 198,09 € + splátka úveru 236,30 € = 632,48 €.

8. Na základe odvolania podaného žalobcom Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 26.05.2021, č. k.:15CoCsp/10/2021 - 195, ECLI:SK:KsBB:2021:6118245873.1 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Urobil tak z dôvodu, že podľa názoru odvolacieho súdu konanie upomínacieho súdu súvisiace s vyhotovovaním doložky právoplatnosti bolo zmätočné a žalobca odôvodnene v odvolaní poukazoval na to, že absentuje princíp právnej istoty, keď nie je jasné, voči ktorej žalovanej platobný rozkaz vydaný v upomínacom konaní mal nadobudnúť právoplatnosť. Podľa odvolacieho súdu súd tiež nerešpektoval ust. § 266 ods. 3 CSP, keď platobný rozkaz, tak ako ukladá dané ustanovenie, nezrušil v plnom rozsahu po zistení, že sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť všetkým na strane žalovaného a nepokračoval v konaní s obidvomi žalovanými, ako navrhol aj žalobca. V súlade s požiadavkou žalobcu, kedy žalobca žaluje z titulu uzavretej zmluvy o úvere obidve solidárne zaviazané spoludlžníčky, z povahy vecí sa rozhodnutie vzťahuje na všetkých spoločníkov rovnako, títo sa nemôžu od seba procesne odlúčiť, ani nemôžu postupovať v konaní každý inak. Účastníci majú také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozhodnutie o veci samej musí vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane sporu, rozsudok sa musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný - procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných, ide o nerozlučné spoločenstvo. V zmysle platnej právnej úpravy ust. § 266 ods. 3 CSP v prípade, že sa platobný rozkaz nepodarí doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu, to neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 CSP. Samostatné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba, pričom súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne - v konaní existuje toľko nárokov, koľko je spoločníkov. O samostatné spoločenstvo však v tomto prípade nejde (ods. 16 odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu).

9. Okrem toho dôvod na zrušenie rozsudku odvolací súd videl v tom, že postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku, možno hodnotiť ako taký, ktorý vyústil do prekvapivého rozhodnutia súdu (nepredvídateľného ako mohol legitímne očakávať žalobca) (strana 7 odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu). Konečné rozhodnutie okresného súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (vecnú legitímáciu strany súd skúma ex offa) bolo založené na závere okresného súdu, že právny predchodca žalobcu Poštová banka a.s. pri uzatvorení zmluvy o úvere neposúdila s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaných splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) a preto nebola oprávnená vyžadovať od spotrebiteľa - žalovanej jednorazové splatenie úveru (§ 11 ods. 2 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch) - nebola oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Teda úver nebol platne zosplatený v čase

postúpenia pohľadávky, preto banka nemohla postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti inému subjektu s poukazom na ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a pokiaľ sa tak stalo, je zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právny úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom. Podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ okresný súd považoval skutkové tvrdenia žalobcu o právnej relevancii postúpenia pohľadávky voči žalovanej zo zmluvy o úvere č. 0889933084 za sporné (CSP v §§ 290 až 306 upravuje postup konania v prípade spotrebiteľského sporu, v rámci ktorého protežuje sporovú stranu - spotrebiteľa), bolo úlohou súdu, aby zároveň umožnil žalobcovi konfrontovať skutkové zistenie a dôkaz o tejto skutočnosti. Pokiaľ súd bez takéhoto postupu (bez ďalšieho) považoval a vyhodnotil, že údaje poskytnuté spotrebiteľom pred poskytnutím úveru veriteľovi o jeho bonite neboli veriteľom verifikované (nebola overená ich pravdivosť z externých zdrojov), teda že nebola s odbornou starostlivosťou posúdená schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, jedná sa podľa odvolacieho súdu o prekvapivé rozhodnutie.

10. Po zrušení a vrátení veci súdu prvej inštancie doručil žalobca dňa 21.12.2020 súdu vyjadrenie k otázke skúmania bonity žalovanej a spoludlžníčky, v ktorom ohľade skúmania bonity žalovanej uviedol, že právny predchodca žalobcu pred uzavretím Zmluvy o úvere č. 0889933084 zo dňa 04.06.2015 posúdil schopnosť žalovanej splácať poskytnuté peňažné prostriedky nasledovne: 1) deklarovaný pracovný pomer a príjem žiadateľky banka overila z externého nezávislého zdroja (Sociálna poisťovňa) a akceptovala jej príjem vo výške 370,- EUR, 2) deklarovaný pracovný pomer a príjem spolužadateľky banka overila z externého nezávislého zdroja Sociálna poisťovňa) a akceptovala jej príjem vo výške 450,- EUR, 3) v rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch klientok (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií, 4) podľa dát z EOS KSI nemali žiadateľka ani spolužadateľka v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy, 5) žiadateľka si uvádzala rodinný stav slobodná a žiadne vyživované deti, 6) spolužadateľka rodinný stav slobodná. Podľa žalobcu bola finančná analýza v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 13 000,- EUR na 9 rokov s mesačnou splátkou vo výške 221,- EUR + mesačné poistenie za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 15,30 EUR (klientky pôvodne požadovali 15 000,- EUR na 9 rokov). K vyjadreniu pripojil listinné dôkazy - tabuľky obsahujúce odpovede na zadané otázky banky poskytujúcej úver ohľadne žalovanej a spoludlžníčky X. V. zo Sociálnej poisťovne, výsledky lustrácie žalovanej a spoludlžníčky X. V. z registra dlžníkov SRBI a tabuľky obsahujúce odpovede na zadané otázky banky ohľadne žalovanej zo spoločnosti EOS KSI, s. r. o.

11. Dňa 14.03.2022 súd požiadal žalobcu o doplnenie ďalších skutkových tvrdení a to, aby uviedol, ktorého dňa a v akej výške vykonali žalované v rade 1 a 2 splátky na úver, akým spôsobom boli tieto splátky započítané, kde v zmluve bola medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanými dohodnutá možnosť predčasného zosplatnenia úveru, pre neuhrazenie ktorej splátky došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a aká časť jednotlivých splátok úveru predstavovala istinu, úveru, aká úrok a aká iné poplatky (amortizačná tabuľka). Zároveň žalobcovi adresoval predbežné právne posúdenie veci vo vzťahu k dvom dôvodom zrušenia pôvodného rozsudku súdu prvej inštancie a to, že podľa odvolacieho súdu došlo k zmätočnému postupu upomínacieho súdu pri vyznačovaní právoplatnosti platobného rozkazu a tiež k dôvodu, že súd prvej inštancie v dôsledku nemožnosti doručenia platobného rozkazu jednej zo žalovaných platobný rozkaz nezrušil v plnom rozsahu, teda aj voči druhej žalovanej (ktorej platobný rozkaz doručený bol) s odkazom na § 266 ods. 3 CSP v rade 2, keďže v prípade solidárnych dlžníkov podľa odvolacieho súdu nejde o samostatné spoločenstvo v konaní. Súd prvej inštancie v predbežnom právnom posúdení veci uviedol, že nakoľko konaniu vedenému na Okresnom súde Revúca predchádzalo konanie na Okresnom súde Banská Bystrica podľa zák. č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní v účinnom znení, postup tunajšieho súdu podľa § 266 ods. 3 veta pred bodkočiarkou zák. č. 160/2015 Z. z. civilného sporového poriadku v účinnom znení nie je možný z nasledujúcich dôvodov: Platobný rozkaz, ktorý bol vo veci vydaný nevydal Okresný súd Revúca ale Okresný súd Banská Bystrica. Súd má za to, že nemôže zrušiť platobný rozkaz vydaný upomínacím súdom, nakoľko mu to neumožňuje žiadne zákonné ustanovenie. Podľa § 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Iba zákon teda môže ustanoviť, kedy a za akých podmienok môže jeden súd zrušiť rozhodnutie vydané iným súdom (spravidla sa jedná o prípady riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov). V danom prípade ani zákon o upomínanom konaní ani civilný sporový poriadok neopravňuje súd prvej inštancie, ktorému je zo strany upomínacieho súdu, postupom podľa § 10 Zákona o upomínanom konaní, vec postúpená na prejednanie podľa Civilného sporového poriadku zrušiť platobný rozkaz upomínacieho súdu vydaný v upomínanom konaní, ktoré takémuto konaniu predchádzalo. Podľa § 266 ods. 3 CSP môže súd prvej

inštancie rozhodnúť len o platobnom rozkaze, ktorý vydal sám v konaní podľa Civilného sporového poriadku (§ 265 a nasl. CSP). Ďalším dôvodom, pre ktorý súd prvej inštancie konajúci podľa Civilného sporového poriadku nemôže v danej veci zrušiť platobný rozkaz vydaný upomínacím súdom je ten, že upomínací súd dňa 09.08.2019 postúpil na Okresný súd Revúca vec len vo vzťahu k žalovanej v rade 1/ - L. Z., ktorej sa nepodarilo platobný rozkaz vydaný upomínacím súdom doručiť do vlastných rúk. O tom toho istého dňa upovedomil právneho zástupcu žalobcu. Upovedomenie o postúpení veci mu bolo doručené 09.08.2019, čo vyplýva z doručky nachádzajúcej na v súdom spise. Z uvedeného dôvodu sa na tunajšom súde vedie konanie žalobcu už len výlučne vo vzťahu k žalovanej v rade 1/, ktorá je jedinou žalovanou v konaní pred Okresným súdom Revúca. Konanie v danej veci sa vo vzťahu k žalovanej v rade 2/ na OS Revúca nevedie. Ako vyplýva z obsahu súdneho spisu, platobný rozkaz vydaný Okresným súdom v Banskej Bystrici dňa 09.05.2019, sp. zn.: 9Up/291/2019, ECLI: SK: OSBB: 2019: 6119245873.1 bol žalovanej v rade 2/ doručený do vlastných rúk dňa 27.6.2019, o čom svedčí doručka, nachádzajúca sa v súdnom spise a nadobudol voči nej právoplatnosť. Tomu zodpovedá aj doložka právoplatnosti zo dňa 13.08.2019, z ktorej vyplýva, že platobný rozkaz upomínacieho súdu nadobudol vo vzťahu k žalovanej v rade 2/ právoplatnosť dňa 13.07.2019. Právnomu zástupcovi žalobcu bol platobný rozkaz doručený do vlastných rúk 10.05.2019, čo tiež vyplýva z doručky, nachádzajúcej sa v súdnom spise. Ak právnomu zástupcovi žalobcu bola doručená doložka právoplatnosti platobného rozkazu vo vzťahu k žalovanej v rade 2/ (správne má byť v rade 1) (čo namietal v odvolaní), jednalo sa o nesprávne vyznačenú právoplatnosť platobného rozkazu. Však skutočnosť, že súdna kancelária nesprávne (vo vzťahu k nesprávnomu žalovanému) vyznačila právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia nič nemení na existencii právnych skutočností a právnych dôsledkoch vyplývajúcich z procesného postupu upomínacieho súdu ktorými sú, že platobný rozkaz bol riadne, do vlastných rúk doručený žalovanej v rade 2/ a voči nej nadobudol právoplatnosť ako aj, že sa ho nepodarilo doručiť do vlastných rúk žalovanej v rade 1/, vo vzťahu ku ktorej upomínací súd, po tom ako žalobca navrhol pokračovanie v konaní, postúpil vec na pokračovanie v konaní podľa Civilného sporového poriadku na Okresný súd Revúca. Žalobca nemohol byť pritom v úplnom presvedčení, že Okresný súd Revúca bude ďalej konať so žalovanou v rade 2/, nakoľko jeho právnomu zástupcovi bolo preukázateľne doručené upovedomenie o pokračovaní v konaní so žalovanou v rade 1/. V prílohe predbežného právneho posúdenia zaslal žalobcovi doručku preukazujúcu doručenie platobného rozkazu žalovanej v rade 2 (čl.75a), postúpenie veci OS Revúca (čl. 90), upovedomenie o postúpení veci vo vzťahu k žalovanej v rade 1 (čl. 91), doložku právoplatnosti PR vo vzťahu k žalovanej v rade 2/ (čl. 95).

12. Podaním doručeným súdu 18.03.2022 žalobca doplnil skutkové tvrdenia žaloby v zmysle výzvy súdu a uviedol, že žalované v rade 1 a 2 od poskytnutia úveru doposiaľ uhradili sumu celkovo 886,94 €, ktorá bola započítaná vo výške 131,45 € na poplatky, vo výške 671,70 € na úroky a vo výške 83,79 € na istinu. Zároveň presne špecifikoval dátumy jednotlivých vykonaných úhrad a spôsob ich zápočtu. Uviedol, že predčasná splatnosť úveru bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dohodnutá jednak v znení v bode 3.3 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka ale aj v obchodných podmienkach k spotrebiteľskému úveru, s ktorým sa žalovaná oboznámila a vyjadrila súhlas s ich znením v bode 3.8 zmluvy. V obchodných podmienkach v bode 6.8 sú okrem vyššie uvedeného bližšie špecifikované dôvody pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, uplatnenia úrokovej sadzby z omeškania alebo odstúpenia od zmluvy. Vo vzťahu k obchodným podmienkam úverovej zmluvy poukázal na právny názor Súdného Dvora Európskej únie vyslovený v rozsudku C 42/15 - Pohotovosť c/a Klára M., že zmluva nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jeden dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48 musia byť vyhotovené písomne alebo na trvalom nosiči. Uviedol, že Obchodné podmienky boli žalovanej doručené na preukázanie čoho predložil preberací protokol. Súdu tiež preložil amortizačnú tabuľku úveru. Uviedol, že žalovanú a spoludlžníčku vyzval na zaplatenie úveru s príslušenstvom a oznámil predčasnú splatnosť úveru k 14.03.2016 z dôvodu omeškania so splátkou splatnou 20.11.2015. Vo vyjadrení citoval ust. § 101 Občianskeho zákonníka a uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom, ktorý ohľadne premlčania pohľadávky zo zosplatneného spotrebiteľského úveru vyslovil Krajský súd v Košiciach v rozhodnutiach zo dňa 15.07.2020, sp. zn.: 3Co/184/2019, podľa ktorého: „16.Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka však nemôže začať plynúť premlčacia doba, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy (odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky), lebo to vylučuje ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého môže dodávateľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky za súčasného upozornenia spotrebiteľa v lehote 15 dní na uplatnenie tohto práva podľa § 565 a vyhlásenia mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru dodávateľom. Je tomu tak preto, že až po splnení podmienok uvedených v ust. § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a po zosplatnení pohľadávky môže dodávateľ právo vykonať po

prvý raz - uplatniť na súde a od tohto okamihu plynie aj trojročná premlčacia doba. Z uvedeného možno vyvodiť, že samotným nesplnením niektorej splátky, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, nevzniká dodávateľovi právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a teda jej nesplnením neplynie ani premlčacia doba, lebo tá plynie až od okamihu, keď dodávateľ mohol právo vykonať, teda vznikne mu možnosť podať na jeho základe žalobu. 18. Je pojmovo vylúčené, aby plynutie premlčacej doby začalo skôr, než vznikne veriteľovi možnosť uplatniť právo žalobou. Opačný záver nemožno vyvodiť zo žiadnych zákonných ustanovení vrátane ust. § 103 Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy.“ a zo dňa 24.11.2020, sp. zn. 6Co 257/2019, podľa ktorého: „31Pre posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania je potrebné ustáliť začiatok a koniec premlčacej doby. Ustanovenie § 101 OZ upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby a všeobecne stanovuje začiatok plynutia premlčacej doby, pričom táto všeobecná úprava platí vo všetkých prípadoch, keď zákon pre jednotlivé práva neráta s osobitnou úpravou, t.j. nestanovuje inú dĺžku premlčacej doby, alebo odlišne určuje začiatok jej plynutia. 32. Ustanovenie § 103 veta prvá OZ obsahuje osobitnú úpravu premlčania (osobitne upravuje začiatok plynutia premlčacej doby) v prípade, ak zmluvné strany dohodli plnenie dlhu v splátkach, pričom každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba vždy samostatne. Uvedené však platí iba vo vzťahu k splátkam, ktoré sa stali splatnými skôr ako veriteľ využil svoje právo v zmysle § 565 OZ požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky. V prípade, ak veriteľ využije právo, vo vzťahu k celému zosplatenému dlhu (mimo už splatných splátok) nastane odlišná situácia.“

13. Vo vzťahu k procesnému postupu súdu prvej inštancie po zrušení rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie súd uvádza, že nemohol pristúpiť k zrušeniu platobného rozkazu vydaného upomínacím súdom aj vo vzťahu k žalovanej v rade 2 v súlade s § 266 ods. 3 veta pred bodkočiarkou Civilného sporového poriadku z dôvodov, ktoré súd žalobcovi uviedol v predbežnom právnom posúdení veci (viď ods. 11 odôvodnenia tohto rozsudku), na ktorom súd v celom rozsahu zotrúva. Z ustanovení § 10 ods. 1a 3 zák. č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov, vyplýva, že ak platobný rozkaz nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk, súd o tom žalobcu upovedomí a vyzve ho, aby v lehote 15 dní navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, platobný rozkaz sa zrušuje, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a žalobcu o tom upovedomí. k príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd žalobcu upovedomí o pokračovaní v konaní. V zmysle ods.4 § 10 tohto zákona ak platobný rozkaz nebol doručený do vlastných rúk len niektorým zo žalovaných, následky podľa odseku 3 sa uplatnia len vo vzťahu k tomu žalovanému/tým žalovaným, ktorým platobný rozkaz do vlastných rúk doručený nebol. V súlade s predmetnými zákonnými ustanoveniami, bolo zo strany upomínacieho súdu postúpené tunajšiemu súdu konanie vo vzťahu k žalovanej L. Z., nakoľko pôvodnej druhej žalovanej X. V. bol platobný rozkaz upomínacieho súdu riadne doručený do vlastných rúk a odpor proti nemu nebol podaný. Na tunajší súd bolo teda postúpené konanie len vo vzťahu k žalovanej L. Z. (pôvodne žalovanej v rade 1) a nie aj vo vzťahu k pôvodne označenej žalovanej v rade 2 X. V., preto súd môže v konaní pokračovať podľa Civilného sporového poriadku len so žalovanou L. Z.. Zároveň konštatuje, že platobný rozkaz upomínacieho súdu je vo vzťahu k žalovanej v rade 2 právoplatný.

14. Iba nad rámec vyššie uvedeného si súd dovoľí polemizovať s právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v zrušujúcom uznesení o povahe procesného spoločenstva na strane žalovaných v danej veci. Tunajší súd má za to, že solidárni dlžníci, ak sú obaja žalovaní na zaplatenie nároku spoločne a nerozdielne, predstavujú samostatné spoločenstvo v konaní. To či je spoločenstvo strán sporu samostatné alebo nerozlučné vyplýva z predpisov hmotného práva. O nerozlučné spoločenstvo v zmysle § 77 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku ide tam, kde sú medzi stranami také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný. V komentári k ustanoveniu § 77 Civilného sporového poriadku, vydaného nakladateľstvom C. H. Beck v r. 2016, kolektívom autorov prof. JUDr. Mareka Števéčka, PhD. a iných, sa na strane 264 uvádza, že nerozlučné spoločenstvo vzniká z povahy veci (pozn. súdu hmotnoprávneho vzťahu) vždy tam, kde sa rozhodnutie vo veci musí vzťahovať na všetky subjekty tvoriace procesné spoločenstvo na jednej strane. Ďalej komentár uvádza, že prípad solidárnych záväzkov sa môže javiť ako sporný z hľadiska toho, aké spoločenstvo solidárni dlžníci tvoria. Autor uvedenej časti komentára, prof. Števéček sa prikláňa k názoru, že pri solidárnych záväzkoch pôjde spravidla o samostatné spoločenstvo. S takýmto právnym názorom sa, aj pre uvedený prípad, stotožňuje tunajší súd. Z hmotného práva, § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vyplýva oprávnenie veriteľa

požadovať plnenie od ktoréhokoľvek zo solidárnych dlžníkov, pričom plnením jedného z nich zanikne v rozsahu plnenia povinnosť druhého solidárneho dlžníka voči veriteľovi. Solidárni dlžníci sa následne medzi sebou vyrovnajú podľa veľkosti ich podielov (§511 ods. 3 OZ). Veriteľ má teda na výber a nárok si môže uplatniť ako voči obojom solidárnym dlžníkom a to voči každému z nich v celom rozsahu alebo si môže uplatniť nárok iba voči jednému z nich a to ktorémukoľvek, v plnom rozsahu. Veriteľ nie je povinný žalovať oboch solidárnych dlžníkov na to, aby bola splnená podmienka dostatku pasívnej legitimácie a teda na to, aby bol v konaní úspešný. Uvedené zodpovedá samostatnému spoločenstvu na strane žalovaného. Takému výkladu zodpovedá aj jednoznačne stanovený procesný postup predpokladaný zákonom o upomínacom konaní v už citovanom ustanovení § 10 ods. 4, podľa ktorého ak sa platobný rozkaz nepodarí doručiť iba niektorému zo žalovaných, uplatnia sa následky spočívajúce v možnosti pokračovať v konaní iba voči týmto žalovaným. Zákon o upomínacom konaní teda upomínaciemu súdu nedáva oprávnenie vec postúpiť na konanie podľa CSP aj vo vzťahu k tým žalovaným, ktorým bol platobný rozkaz riadne doručený a odpor nepodali.

15. Žalovaná sa k žalobe v priebehu celého konania nevyjadрила, žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu nezospornila, preto ich súd považoval za nesporné.

16. Dokazovanie súd vykonal listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a to zmluvou o úvere, aktuálnym stavom úveru ku dňu 28.09.2018, predžalobnou výzvou adresovanou žalovanej a spoludlžníčke X. V., zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1/2018 uzavretou medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, výzvou na splatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 16.02.2016 adresovanou žalovanej a spoludlžníčke, poštovým hárkom k tejto výzve, výzvou na úhradu zosplateného úveru sumy zo dňa 14.03.2016 a vrátenými zásielkami, tabuľkami obsahujúcimi odpovede na zadané otázky banky poskytujúcej úver ohľadne žalovanej a spoludlžníčky X. V. zo Sociálnej poisťovne, výsledkami lustrácie žalovanej a spoludlžníčky X. V. z registra dlžníkov SRBI a tabuľkami obsahujúcimi odpovede na zadané otázky banky ohľadne žalovanej zo spoločnosti EOS KSI, s. r. o., obchodnými podmienkami k úverovej zmluve a amortizačnou tabuľkou úveru.

17. Z nesporných skutkových tvrdení žalobcu a vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav veci:

18. Z nesporného tvrdenia žalobcu a zo zmluvy o úvere mal súd preukázané, že dňa 03.06.2015 uzavrel právny predchodca žalobcu, Poštová banka, a.s. ako veriteľ so žalovanou L. Z. ako dlžníčkou a X. V. ako spoludlžníčkou zmluvu o úvere "lepšia pôžička", na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol dlžníckam úver vo výške 13 000,- €, pri úrokovej sadzbe 14,90 % ročne. Žalovaná mala úver splácať v celkovo 108-ich mesačných splátkach vo výške 236,30 €, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci. Termín splatnosti prvej splátky bol 20.07.2015. V zmluve boli uvedené tieto ďalšie náležitosti: Náklady spojené s poistením úveru - 15,30 €, RPMN banky - 16,00 %, priemerná RPMN - 11,53 %, odplata za poskytnutie úveru - 16,31 %, najvyššia prípustná výška odplaty - 23,06 %, celková čiastka úveru - 23.819,93 €, poistenie schopnosti splácať úver - základný súbor poistenia, dátum konečnej splatnosti úveru - 20.06.2024. V čl. 3.2. zmluvy boli špecifikované poplatky spojené s úverom.

19. V čl. 2 úverovej zmluvy označenej ako „žiadosť o poskytnutie úveru lepšia splátka sa uvádza, že žalovaná žiada o poskytnutie úveru na splatenie nasledujúcich záväzkov (napríklad úvery, pôžičky, kreditné karty či splátkový predaj): záväzok označený ako „DP“ v spoločnosti PB, pravdepodobne Poštová banka, a. s., ktorý bol poskytnutý v roku 2014 so splátkou 65,- € mesačne s odhadovaným zostatkom 3.904,- €, záväzok označený ako „DP“ v spoločnosti PB, pravdepodobne Poštová banka, a. s., ktorý bol poskytnutý v roku 2015 so splátkou 105,- € mesačne s odhadovaným zostatkom 5951,- €.

20. V čl. 1 zmluvy označenom aj ako zmluvné strany, ktorý bol formulárove predtlačený bankou a bol vyplnený na základe údajov poskytnutých dlžníkom, boli špecifikované osobné a majetkové údaje o dlžníckach. Podľa informácií na zmluve bola výška čistého mesačného príjmu L. Z. v čase podpisu zmluvy 370,- € a pracovala ako predavačka. Mala stredoškolské vzdelanie, bola slobodná, počet ňou vyživovaných detí - 0. Žalovaná L. Z. mala v čase uzavretia zmluvy mesačné splátky iných úverov a pôžičiek vo výške 80,- €. Výška čistého mesačného príjmu spoludlžníčky X. V. bola v čase podpisu zmluvy 450,- €. Spoludlžníčka pracovala ako krupierka. Mala stredoškolské vzdelanie, bola slobodná, počet ňou vyživovaných detí - 0. Spoludlžníčka mala v čase uzavretia zmluvy mesačné splátky iných úverov a pôžičiek vo výške 110,- €.

21. Z nesporného tvrdenia žalobcu ako aj zmluvy o úvere mal súd preukázané, že čl. 6.8 písm. a/ Obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu pre spotrebiteľské úvery stanovoval, že banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný v prípade omeškania dlžníka/spoludlžníka s platením splátok, ak je dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a banka upozornila dlžníka/spoludlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. V čl. 3.8 zmluvy o úvere sa zmluvné strany dohodli, že právne vzťahy neupravené zmluvou o úvere sa riadia obchodnými podmienkami, všeobecnými obchodnými podmienkami, reklamačným poriadkom, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere a právnym poriadkom Slovenskej republiky. Žalovaná ako dlžníčka svojim podpisom na zmluve potvrdila, že bola oboznámená s príslušnými dokumentami a súhlasí s nimi.

22. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov vyplynulo, že jeho právny predchodca- banka, skúmala schopnosť žalovanej a spoludlžníčky úver splácať z údajov nimi uvedených v zmluvnom formulári (ods. 5 odôvodnenia) ako aj dopytom na Sociálnu poisťovňu o výške mesačného ich príjmu, a lustráciami žalovanej a spoludlžníčky X. V. v registri dlžníkov SRBI a v spoločnosti EOS KSI, s. r. o.. Žalobca v konaní tvrdil (podanie doručené súdu 30.6.2021), že finančná analýza platná v tom čase bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 13.000,- € na 9 rokov s mesačnou splátkou 221,- € + mesačné poistné za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 15,30 €. Toto tvrdenie žalobcu nie je tvrdením skutkovým, ale je právnym záverom o tom, či právny predchodca žalobcu skutočne s odbornou starostlivosťou zisťoval schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Právny záver o uvedenom uskutočnil súd vo svojom rozhodnutí, na základe právneho posúdenia zisteného skutkového stavu veci.

23. Z odpovede Sociálnej poisťovne na dopyt právneho predchodcu žalobcu mal súd preukázané, že na otázky zadané právnym predchodcom žalobcu za účelom zistenia, či je žalovaná zamestnaná a aký vysoký je jej príjem Sociálna poisťovňa uviedla, že žalovaná je zamestnaná aspoň od mesiaca 09/2014, je zamestnaná aspoň 99 dní, za kalendárny mesiac predchádzajúci zisťovaniu mala vymeriavací základ aspoň 333,- € (v zadávanej žiadosti sa pravdepodobne omylom uvádza mena SKK) ako aj, že takýto vymeriavací základ mala žalovaná u svojho zamestnávateľa (resp. všetkých zamestnávateľov) za posledné tri mesiace predchádzajúce zisťovaniu.

24. Z výsledkov lustrácie žalovanej v registri dlžníkov SRBI mal súd preukázané, že v čase posudzovania schopnosti žalovanej úver splácať boli vo vzťahu k žalovanej v registri zistené zmluvy s nevyhovujúcim stavom plnenia. Žalovaná mala tri existujúce nesplatené splátkové úvery a to úver vo výške 5.974,- € s výškou mesačnej splátky 105,-€, úver vo výške 3.924,- € s výškou mesačnej splátky 65,- €, úver vo výške 4.606,- € s výškou mesačnej splátky 83,- €, teda úvery v súhrnnej výške 14.504,- € so súhrnom mesačných splátok 253,- € a jeden nesplatený kontokorentný úver vo výške 532,- €, na ktorom bol prekročený povolený úverový rámec, ktorý bol v maximálnej výške 530,- €. Hoci to žalobcom nebolo jednoznačne tvrdené, porovnaním obsahu úverovej zmluvy a výsledkov lustrácie úverov žalovanej v registri SRBI je dôvodný skutkový záver, že úver v zostatkovej výške 5974,- € so splátkou 105,- € a úver v zostatkovej výške 3924,- € so splátkou 65,- € možno považovať za úvery, ktoré sa mali úverom poskytnutým zmluvnou o úvere lepšia splátka uzavretou dňa 03.06.2015 prefinancovať.

25. Z odpovede spoločnosti EOS KSI, s. r. o. vyplynulo, že v čase poskytnutia úveru nemala žalovaná voči tejto spoločnosti žiadne nesplatené záväzky.

26. Z odpovede Sociálnej poisťovne vo vzťahu k spoludlžníčke X. V. mal súd preukázané, že na otázky zadané právnym predchodcom žalobcu za účelom zistenia, či je zamestnaná a aký vysoký je jej príjem Sociálna poisťovňa uviedla, že X. V. je zamestnaná aspoň od mesiaca 04/2014, je zamestnaná aspoň 99 dní, za kalendárny mesiac predchádzajúci zisťovaniu mala vymeriavací základ aspoň 405,- € (v zadávanej žiadosti sa pravdepodobne omylom uvádza mena SKK) ako aj, že takýto vymeriavací základ mala X. V. u svojho zamestnávateľa (resp. všetkých zamestnávateľov) za posledné tri mesiace predchádzajúce zisťovaniu.

27. Z výsledkov lustrácie spoludlžníčky v registri dlžníkov SRBI mal súd preukázané, že v čase posudzovania jej schopnosti úver splácať mala v profile viac finančných inštitúcií a vysokú čiastku prekročeniam limitu za posledný mesiac. Spoludlžníčka mala jeden splátkový úver v zostatkovej výške 15.597,- € s výškou mesačnej splátky 229,- € a povolený/nepovolený debet na účte vo výške 1.490,- € s vyčerpanou, teda dlžnou čiastkou 1.441,- €.

28. Z nesporného tvrdenia žalobcu vyplynulo, že žalovaná a spoludžníčka na úver splatili celkovo 886,94 €, z toho na istinu bolo právny predchodcom žalobcu započítaná suma 83,79 €.

29. Z nesporného tvrdenia žalobcu vyplynulo, že sa žalovaná dostala do omeškania s plnením úveru. Žalobca v konaní tvrdil a jeho tvrdenie bolo nesporné, že v dôsledku omeškania Poštová banka, a. s. žalovanú upozornila na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Žalobca však v žalobe ani v priebehu konania a to ani po prvom rozhodnutí súdu prvej inštancie neuviedol, kedy, teda ktorého dňa bola žalovaná na túto skutočnosť upozornená. Ohľadne dňa (dátumu), kedy tak urobil súd nemohol vychádzať z nesporného tvrdenia žalobcu, nakoľko o ňom žalobca žiadne tvrdenia neposkytol a to ani po prvom rozhodnutí súdu prvej inštancie, v ktorom bolo konštatované, že súd nemal preukázané, či a kedy bolo upozornenie žalovanej doručené. Z výzvy na splatenie dlžnej časti úveru mal súd preukázané, že v nej Poštová banka adresovala žalovanej upozornenie, že ku dňu 15.02.2016 je pohľadávka banky z úverovej zmluvy č. 0889933084 vo výške 869,52 € viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti a že ak tento dlh žalovaná nezaplatí v lehote 15 dní od doručenia výzvy, je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Na preukázanie doručenia tohto upozornenia žalovanej žalobca predložil podací hárok č. EPH006324353. Z uvedeného, ani iných listinných dôkazov však súd nemal preukázané doručenie upozornenia žalovanej. Podací hárok nie je listinou spôsobilou preukázať, že odoslaná zásielka bola žalovanej aj reálne doručená. Iné dôkazy na preukázanie skutočnosti, kedy Poštová banka, a. s. žalovanú upozornila na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, zo strany žalobcu produkované neboli. Preto skutkovú okolnosť, kedy bola žalovaná upozornená na možnosť zosplatenia úveru, súd nemal preukázanú.

30. Z nesporného tvrdenia žalobcu a listu Poštovej banky, a. s. označeného ako výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 14.03.2016 mal súd preukázané, že Poštová banka, a. s. úver z úverovej zmluvy č. 0889933084 dňa 14.03.2016 zosplatnila a vyzvala žalovanú na zaplatenie sumy celkovo 13.840,-€. Zásielka obsahujúca oznámenie o zosplatnení a výzvu na úhradu zosplatennej dlžnej sumy úveru sa právnomu predchodcovi žalobcu vrátila ako nedoručená, z dôvodu, že žalovaná bola na adrese, kde bola zásielka doručovaná neznáma. Zo zmluvy o úvere a z vrátenej zásielky mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu doručoval žalovanej oznámenie o zosplatnení úveru na korešpondenčnú adresu uvedenú v zmluve o úvere - Česká 2, Rimavská Sobota.

31. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok a prílohy č. 1 k nej vyplynulo, že dňa 06.08.2018 uzavrela Poštová banka, a. s. ako postupca so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2018, ktorou bola na žalobcu postúpená aj pohľadávka poštovej banky voči žalovanej z úverovej zmluvy č. 0889933084.

32. Podľa § 52 ods. 1 Zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (03.06.2015) (ďalej aj OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

33. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

34. Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

37. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu zosplatnenia úveru (14.03.2016) ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

38. Podľa ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

39. Podľa ust. § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

40. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

41. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (03.06.2015) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

42. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (03.06.2015) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

43. Podľa § 7 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (03.06.2015) spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

44. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (03.06.2015) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

45. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (03.06.2015) Zmluva o spotrebiteľskom úvere v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

46. Podľa § 11 ods. 1 ZSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

47. Podľa § 11 ods. 2 ZSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé

porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

48. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (06.08.2018) práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a. ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b. prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

49. V predmetnom konaní si žalobca ako právny nástupca pôvodného veriteľa, Poštovej banky, a. s. uplatnil nárok na zaplatenie neuhradenej časti úveru poskytnutého žalovanej, s príslušným úrokom a úrokom z omeškania. Súd v prvom rade skúmal, či žalobca je aktívne legitimovaný domáhať sa uplatneného nároku. Aktívna legitimácia vyplýva z hmotného práva a znamená, že subjekt je nositeľom práva, ktoré si uplatňuje žalobou. V danom prípade znamená, že žalobca je vlastníkom pohľadávky, ktorú si uplatňuje v konaní. Žalobca svoju aktívnu legitimáciu odvodzoval od skutočnosti, že ju mal nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávky od pôvodného veriteľa - Poštovej banky, a. s..

50. Preskúmaním zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorou mala byť postúpená aj pohľadávka voči žalovanej zo zmluvy o úvere č. 0889933084 súd dospel k záveru, že zmluva je absolútne neplatná pre jej rozpor so zákonom. Záonné podmienky postúpenia pohľadávky sú všeobecne upravené v ust. § 524 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Pokiaľ sa jedná o postúpenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, museli byť v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok (06.08.2018) zároveň splnené aj podmienky vyplývajúce z § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Jednou z podmienok vyplývajúcich z uvedeného ustanovenia je, že pohľadávka sa môže postúpiť len po konečnom termíne splatnosti alebo ak sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. K postúpeniu pohľadávky na žalobcu nedošlo po termíne konečnej splatnosti úveru, ktorý bol podľa zmluvy dohodnutý na 20.06.2024. Zároveň sa podľa názoru súdu zmluvou nepostupovala pohľadávka, ktorá by sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Na základe právneho posúdenia zisteného skutkového stavu veci mal súd totiž za to, že Poštová banka, a. s. nebola oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru z dôvodu, že pri uzavretí zmluvy o úvere neposúdila s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej ani spoludlžníčky splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch). Preto nebola oprávnená vyžalovať od spotrebiteľa - žalovanej jednorazové splatenie úveru (§ 11 ods. 2 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch).

51. Zmluvu, na základe ktorej si žalobca uplatňoval od žalovanej nárok na zaplatenie žalovanej sumy, súd právne posúdil ako zmluvu o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu jej uzavretia, nakoľko sa v nej zmluvné strany dohodli, že veriteľ poskytne dlžníckam peňažné prostriedky v určitej výške a tieto mu dlžníčky vrátia a zaplatia úroky v dohodnutej výške úrokovej sadzby 14,90 % ročne. Zmluva zároveň spadá pod režim Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy, pretože ňou veriteľ poskytol fyzickým osobám - spotrebiteľom úver v rámci svojho podnikania na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Skutočnosť, že úver bol poskytnutý za jedným z týchto účelov je povinný preukazovať veriteľ, čo sa v danom prípade nestalo.

52. Z ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch plynú pre veriteľov viaceré povinnosti voči spotrebiteľom a to pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere, počas kontraktáčného procesu ako aj po uzavretí zmluvy. Jednou z povinností, ktorá vyplýva z § 7 ods. 1 zákona je povinnosť veriteľa s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka novo poskytnutý úver splácať.

53. Táto bola do právneho poriadku SR zavedená prijatím Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Dôvodová správa k zákonu zavedenie tejto povinnosti odôvodňuje tak, že „by mala zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov“. Uzákonením tejto povinnosti (§ 7 ods. 1 ZSÚ) ako aj zavedením sankcie za jej porušenie (§ 11 ods. 2 ZSÚ) bol do právneho poriadku SR implementovaný čl. 8 ods. 1, 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušené smernice 87/102/EHS (ďalej aj Smernica), podľa ktorého „1. Členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať. 2. Členské štáty zabezpečia, že ak sa strany dohodnú na zmene celkovej výšky úveru po uzavretí zmluvy o úvere, veriteľ aktualizuje finančné informácie o spotrebiteľovi, ktoré má k dispozícii, a pred akýmkoľvek výrazným zvýšením celkovej výšky úveru posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa“. Výklad ust. § 7 ods. 1, v spojení s § 11 ods. 2 ZSÚ musí zodpovedať výkladu ust. § 8 ods. 1 smernice a musí sa uskutočňovať s ohľadom na cieľ a účel smernice (viď rozsudok SD EÚ vo veci C-565/12, bod 54 odôvodnenia, rozsudok SD EÚ vo veci C-351/12, bod. 44). Pritom treba mať na pamäti, že normy EÚ týkajúce sa ochrany spotrebiteľov a teda aj smernica 2008/48/ES, má za cieľ úplnú harmonizáciu právnych poriadkov členských štátov, „aby sa všetkým spotrebiteľom v Spoločenstve zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa vytvoril skutočný vnútorný trh. Členské štáty by preto nemali mať možnosť zachovať alebo zaviesť iné vnútroštátne ustanovenia ako ustanovenia tejto smernice (ods. 9 úvodných ustanovení Smernice). Podľa ods. 26 úvodných ustanovení Smernice 2008/48/ES „najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch“.... „veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa“.

54. Súdny dvor Európskych spoločenstiev v rozsudku zo dňa 27.03.2014 vo veci C-565/12 zdôraznil, že povinnosť veriteľa posúdiť pred uzatváraním zmluvy úverovú bonitu dlžníka má chrániť spotrebiteľov pred rizikami nadmerného zadĺženia a platobnej neschopnosti, ako aj má im zabezpečiť účinnú ochranu pred nezodpovedným uzatváraním zmlúv o úvere, ktoré prekračujú ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti (bod. 42 a 43 rozsudku). Uvedené opakovane potvrdil aj vo svojom rozsudku zo dňa 05.03.2020 vo veci C - 679/18 (bod 21). Podľa posledne uvedeného rozsudku je cieľom tejto povinnosti posilniť zodpovednosť veriteľa a zabrániť poskytnutiu nebonitného spotrebiteľského úveru. Táto povinnosť má pre spotrebiteľa zásadný význam (bod 20 a 21).

55. Podľa názoru súdu s ohľadom na vyššie uvedené je potrebné povinnosť veriteľa pred poskytnutím úveru s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver vykladať tak, že nie je obmedzená len na vykonanie šetrení a zistení ohľadne tejto schopnosti, ale je povinnosťou veriteľa získané výsledky aj správne, v súlade s cieľom a účelom § 7 ods. 1 ZSÚ vyhodnotiť. Opakovane súd zdôrazňuje, že cieľom tejto povinnosti je, aby sa úvery neposkytovali nebonitným spotrebiteľom v situácii, keď je zrejmé, že úver nebudú mať z čoho splácať a poskytnutím úveru sa len prehĺbi ich už aj tak existujúce zadĺženie, prípadne sa dostanú do predĺženia alebo hmotnej núdze. Ak veriteľ zistí, že bonita klienta s ohľadom na vyššie uvedené nie je dostatočná a úver napriek tomu poskytne, vystavuje sa riziku sankcií vyplývajúcich z § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

56. Veriteľ pri skúmaní schopnosti dlžníka splácať úver koná s odbornou starostlivosťou len vtedy, ak má zabezpečený dostatok informácií o finančnej a materiálnej situácii dlžníka, jeho príjmoch a výdavkoch, prípadne jeho iných osobných pomeroch, ktoré majú vplyv na schopnosť dlžníka úver splácať (napr. existencia vyživovacích povinností) a to nielen od samotného dlžníka, ale aj z externých zdrojov, resp. informácie získané od dlžníka verifikuje (napr. potvrdenie od zamestnávateľa, potvrdenie zo Sociálnej poisťovne, výpis z bankového účtu, z ktorého bude vyplývať, že dlžník má trvalejší a pravidelný príjem v ním tvrdenej výške a pod.). Takto získané informácie je veriteľ povinný náležite vyhodnotiť tak, aby sa v prípade poskytnutia úveru dlžník jeho splácaním nedostal do situácie, kedy bude ohrozená možnosť na dostatočnej úrovni zabezpečovať jeho základné životné potreby. Pri dlžníkovi, ktorý nemá žiadne vyživovacie povinnosti, ako to bolo u žalovanej, prípadne spoludlžníčky, tak bude vtedy, ak rozdiel medzi čistým príjmom, ktorý dlžník dosahuje a súčtom splátok všetkých jeho už existujúcich záväzkov a splátky poskytovaného úveru bude vyšší ako výška sumy životného minima na plnoletú fyzickú osobu.

57. Ani po doplnení skutkových tvrdení žalobcu v zmysle zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, teda ani po tom, čo žalobca už bol oboznámený s dôvodmi, pre ktoré súd žalobu zamietol, neposkytol dostatok skutkových tvrdení o tom, ako, teda akým výpočtom dospel k tomu, že žalovaná, prípadne spoludlžníčka sú dostatočne schopné poskytnúť spotrebiteľský úver splácať. Žalobca síce súdu predložil listinné dôkazy preukazujúce externé overenie príjmov a existujúcich úverov žalovanej a spoludlžníčky, avšak ako vyplýva z ust. § 132 ods. 2 CSP skutkové tvrdenia nie je možné nahradiť odkazom na listinné dôkazy. Súd totiž nie je oprávnený za stranu sporu skutkové tvrdenia dopĺňať alebo ich nahrádzať. Podľa názoru súdu už len táto samotná skutočnosť, predstavuje neunesenie bremena tvrdenia a by mala mať za následok neúspech žalobcu v spore a to najmä v situácii, keď z prvého rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej žalobcovi muselo byť zrejmé, že súd okrem nesplnenia povinnosti tvrdenia a neunesenia dôkazného bremena ohľadne toho akým spôsobom právny predchodca žalobcu overil údaje o bonite poskytnutých dlžníkmi konštatoval aj nedostatok skutkových tvrdení o tom, aké mesačné výdavky dlžníčok veriteľ pri posúdení bonity dlžníčok zohľadnil a či nejaké mesačné výdavky vôbec zohľadnil.

58. Napriek posledne uvedenému, po tom ako súd, na základe žalobcom predložených listinných dôkazov uskutočnil jednoduchý výpočet rozdielu medzi čistým príjmom žalovanej a výškou splátok jej existujúcich mesačných úverov, bolo nevyhnuté dospieť k záveru, že po odpočítaní všetkých mesačných splátok existujúcich úverov žalovanej a splátky poskytovaného úveru od jej čistého mesačného príjmu, zostala žalovanej k dispozícii suma menšia ako suma životného minima na plnoletú fyzickú osobu v danom čase.

59. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že právny predchodca žalobcu mal zo Sociálnej poisťovne zistené, že vymeriavací základ žalovanej bol aspoň 333,- €. Z takto získanej informácie však vyplýva, že toto bola maximálna výška vymeriavacieho základu, ktorý mal právny predchodca žalobcu overený z externých zdrojov a teda s ktorým mohol pri skúmaní bonity žalovanej počítať. Vymeriavací základ je v zmysle § 138 ods. 1 Zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení zjednodušene povedané hrubý mesačný príjem zamestnanca. Preto ak právny predchodca žalobcu overil v Sociálnej poisťovni skutočnosť, že žalovaná dosahovala za obdobie posledných troch mesiacov výšku hrubého mesačného príjmu 333,- €, bol povinný pre účely riadneho skúmania jej schopnosti úver splácať zistiť, aký bol čistý mesačný príjem žalovanej, teda hrubý mesačný príjem znížený o odvody nemocenské poistenie, dôchodkové poistenie, poistenie v nezamestnanosti prípadne daň z príjmu. Všetkým počítajúc aj zo zistenou výškou hrubého mesačného príjmu 333,- €, po odpočítaní existujúcich splátok úverov žalovanej vo výške 83,- € (súd započítaval len tie existujúce úvery, ktoré nemali byť poskytnutým úverom refinancované) a splátky poskytovaného úveru 236,30 € dostaneme sumu 13,70 €, ktorá žalovanej pri mala po poskytnutí úveru mesačne zostať k dispozícii na zabezpečovanie jej životných potrieb. Pritom suma životného minima na jednu plnoletú fyzickú osobu ku dňu poskytnutia úveru predstavovala 198,09 € (§ 2 písm. a/ Zák. č. 601/2003 z. z. o životnom minime v znení účinnom k 03.06.2015). Je teda zrejmé, že podľa bankou zistených údajov o príjmoch žalovanej a existujúcich úveroch, po ich vyhodnotení žalovaná po zaplatení splátky poskytovaného úveru bola hlboko pod hranicou sumy životného minima.

60. Obdobne možno konštatovať aj o spoludlžníčke úveru. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že právny predchodca žalobcu mal zo Sociálnej poisťovne zistené, že vymeriavací základ spoludlžníčky úveru bol aspoň 405,- €. Z takto získanej informácie však vyplýva, že toto bola maximálna výška vymeriavacieho základu, ktorý mal právny predchodca žalobcu overený z externých zdrojov a teda s ktorým mohol pri skúmaní bonity spoludlžníčky počítať. Právny predchodca bol povinný, obdobne ako pri žalovanej, zistený vymeriavací základ spoludlžníčky znížiť o sumu odvodov do Sociálnej poisťovne a daň z príjmov fyzickej osoby, teda zistiť aký bol jej čistý mesačný príjem. Počítajúc však aj zo zistenou sumou hrubého mesačného príjmu 405,- €, po odpočítaní existujúcich splátok úverov spoludlžníčky 229,- € (nepočítajúc zistený povolený debet na účte) a splátky poskytovaného úveru 236,30 € dostaneme sumu -60,30 €, čo znamená, že spoludlžníčka by bola v predĺžení a nezostala by jej ani suma životného minima.

61. Podľa názoru súdu bol právny predchodca žalobcu povinný skúmať splnenie podmienok pre schopnosť splácať spotrebiteľských u každej dlžníčky (žalovanej aj spoludlžníčky) samostatne. Všetkým ani v prípade zohľadnenia súhrnu externe overených príjmov žalovanej a spoludlžníčky úveru, by právny predchodca žalobcu nemohol, pri vynaložení odbornej starostlivosti, dospieť k záveru o dostatočnej

schopnosti oboch dlžníčok úver splácať. Na strane príjmov 405,- € + 333,- € = 738,- € a na strane výdavkov sumy existujúcich úverov oboch dlžníčok 83,- € + 229,- € + splátka poskytovaného úveru 236,30 € = 548,30 €. Súčet príjmov 738,- € mínus súčet splátok úverov 548,30 = 189,70 €. Pre obe žalované by pritom mala zostať k dispozícii suma rovnajúca sa dvojnásobku sumy životného minima na plnoletú fyzickú osobu (198,09 € + 198,09 € = 396,18 €).

62. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že veriteľ pri posúdení schopnosti dlžníčok novo poskytnutý úver splácať konal v rozpore s odbornou starostlivosťou ako to predpokladá § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a teda nebol oprávnený od dlžníčok požadovať jednorazové splatenie úveru (§ 11 ods. 1 veta druhá). Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 14.03.2016 bol preto jednostranný právny úkon veriteľa, ktorý je v rozpore s § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a teda je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný.

63. Keďže konečná splatnosť úveru podľa zmluvy o úvere nastane až 20.06.2014, k postúpeniu pohľadávky zmluvnou o postúpení zo dňa 06.08.2018 došlo pred dátumom konečnej splatnosti úveru. V čase postúpenia pohľadávky nebola táto ani predčasná splatná. Preto k postúpeniu pohľadávky došlo v rozpore s § 17 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase postúpenia a zmluva o postúpení v časti týkajúcej sa pohľadávky z úverovej zmluvy č. 0889933084 v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná pre rozpor so zákonom. Na základe neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávok žalobca žalovanú pohľadávku nenadobudol, preto nie je jej vlastníkom a nemá aktívnu legitímáciu v konaní. Preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

64. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 Zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku. Žalovaná bola v konaní plne úspešná preto má nárok na náhradu trov konania od žalobcu, ktorý úspešný nebol a to v plnom rozsahu. O výške trov žalovaného bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresnom súde Revúca (§ 357 v spojení s § 362 ods. 1 a v spojení s § 125 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP) Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).